

Jan Domicz (1990, Opole) artysta wizualny. Twórca wideo, obiektów i instalacji. W swoich pracach korzysta z narracyjnego potencjału przestrzeni, oraz jej społeczno-politycznych implikacji. Tworzy systemy na styku przestrzeni prywatnej i wspólnej. Systemy te zamiast rozwiązywać problemy, stwarzają je. Problemy tworzą narrację. Narracja nadaje sens przestrzeni. Poza praktyką artystyczną, prowadzi quasi-kuratorski projekt „Office for Narrated Spaces” od 2017 roku. Jest absolwentem Staedelschule we Frankfurcie i Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Dane kontaktowe:

jandomicz@gmail.com

www.jandomicz.com

Wybrane wystawy indywidualne:

2020

(w procesie) Priority Seat, Midi Spoor 7, Bruksela BE

2019

Abholbox, Significant Other, Wiedeń AT

prezentacja na ART Duesseldorf 2019, Dusseldorf DE

Inland Empire, Galeria Pracownia Portretu, Łódź PL

2018

Domicz Domicz, Galeria Wschód, Warszawa PL

2017

BnB, Realny Obszar Działań (R.O.D.), Warszawa PL

prezentacja na Dream Art Fair London GB

2016

Display displacement, Galeria Sztuki Współczesnej, Opole PL

2015

Reverse time Your eyes will lie, Galeria SPREEZ, Monachium DE

Wybrane wystawy grupowe:

2021

(w procesie) Trouble in Paradise, Biennale Architektury, Wenecja IT

2020

LISTE Rewriting Our Imaginations, Bazylea CH

Paternoster, Zahorian & van Espen Gallery, Praga CZ

Proposals for a show, Galeria Wschód, Warszawa PL

2019

Spoilage, SALTS Kunstverein, Bazylea CH

Wien Stadt, Concordiaplatz Gallery, Wiedeń AT

Thaw/Roztopy, Galeria Wschód, Warszawa PL

2018

Izotop, Galeria :SKALA, Poznań PL

LOW TEXT Intructions, Galeria Flutgraben Berlin DE

2017

Functional-Utility Program For Wschód Gallery, Warszawa PL

The Fetish, Galeria UAP Poznań, Poznań PL

All The Time At Work, BWA Tarnów PL i Galeria Labirynt Lublin PL

2016

Drawers vol. 2, Kasia Michalski Gallery, Warszawa PL

2015

Parked Like Serious Oysters, MMK, Frankfurt nad Menem DE

Variation 2015, Art2M, Paryż FR

Test Exposure, Biennale WRO, Muzeum Narodowe, Wrocław PL

Moglichkeiteraume, McK Space, Frankfurt nad Menem DE

Rundgang, Städelshule, Frankfurt nad Menem DE

2014

Is It Art Or Is It Just, BWA Zielona Góra, Zielona Góra PL

Honky Dory, Karlin Studios, Praga CZ

On Dinh Dong Mobile Academy, District Berlin, Berlin DE

Rundgang, Städelshule, Frankfurt nad Menem DE

Edukacja:

Städelshule we Frankfurcie nad Menem, 2012 - 2015

pracownie Simona Starling'a i Petera Fischli

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, 2009 - 2012

pracownie Izabelli Gustowskiej and Mirosława Bałki

Nagrody, stypendia i granty:

Stypendium MKiDN na 2020 i 2017 r.

Rezydencja artystyczna, KulturKontakt 2019, Wiedeń

Kultura polska na świecie, Instytut Adama Mickiewicza

Henkel Art.Award 2013, 1. nagroda

Samsung Art Master 2012, nominacja w CSW Zamek Ujazdowski

Szpilman Award 2011, nominacja

Wykłady, warsztaty i prezentacje wideo:

wykładowca na Akademii Fotografii w Warszawie od 2016

OSSA, prowadzący warsztaty architektoniczne 2019, 2017, 2016

wykład performatywny w SALTS Kunstverein w Bazylei, 2019

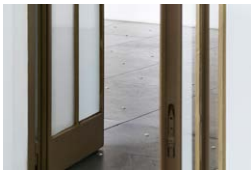
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, warsztaty i wykłady, 2018, 2017

Artpunkt GSW w Opolu, wykład, 2016

MMK Frankfurt nad Menem, wykład, 2015

WRO Art Center, wykład i pokaz wideo, 2015

Wideogalerie, TVP Kultura, pokaz wideo, 2014

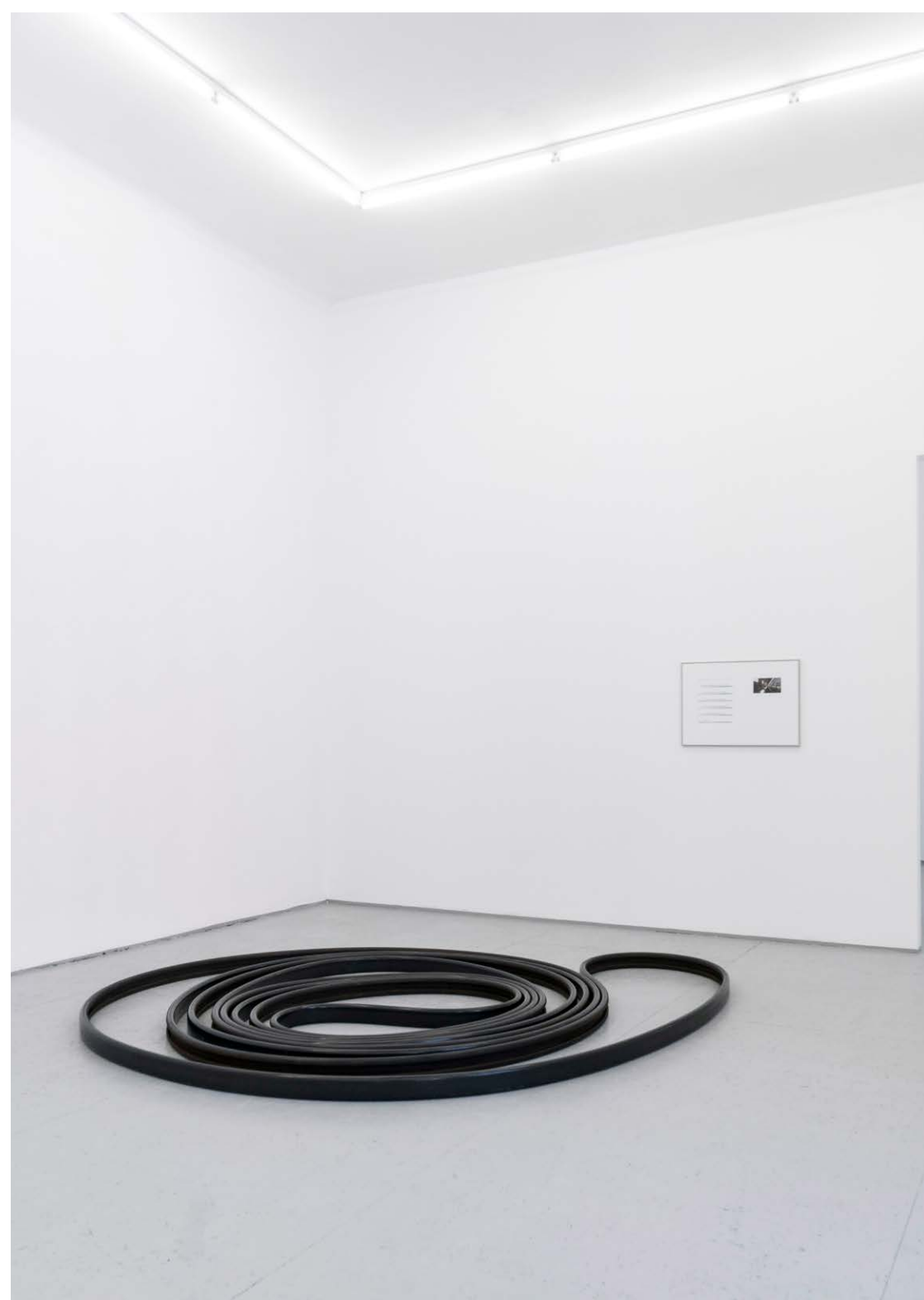
Walkway

2020

obiekt (guma NBR, poręcz z ruchomego chodnika), kołaż

Praca składa się z dwóch elementów. To części niezrealizowanej wystawy. Głównym jej założeniem jest zainstalowanie wzdłuż sali wystawowej ruchomego chodnika, po którym mają poruszać się widzowie. Kontakt z dziełami sztuki jest ściśle określony. Prace są ułożone jedna za drugą, jak wzdłuż osi czasu o nieokreślonej długości.

ENDLESS GALLERIA PROGRESSIVA. A MOVING WALKWAY

GOING ACROSS THE EXHIBITION SPACE. VISITORS ARE

MOVED SYSTEMATICALLY THROUGH THE GALLERY.

THEY CAN ONLY SILENTLY OBSERVE ASSEMBLED OBJECTS

D'ART TALKING AND INTERACTING FREELY WITH

EACH OTHER.

Abholbox
2020-2019
wystawa, instalacja w przestrzeni, wydruk na ścianie, obiekty z aluminium i PCV, oprawiony list

„Typowy robotnik Amazon przechodzi średnio 21 kilometrów dziennie między niekończącymi się rzędami półek. Wyposażony w cyfrowe przedłużenie ramienia, zawsze wskazujące właściwy kierunek. Nie ma szans, żeby zgubić się w takiej przestrzeni. Przynajmniej fizycznie. Jedyne umysł może wycofać się w inne miejsce - pełne tępych i raczej nudnych koszmarów.”

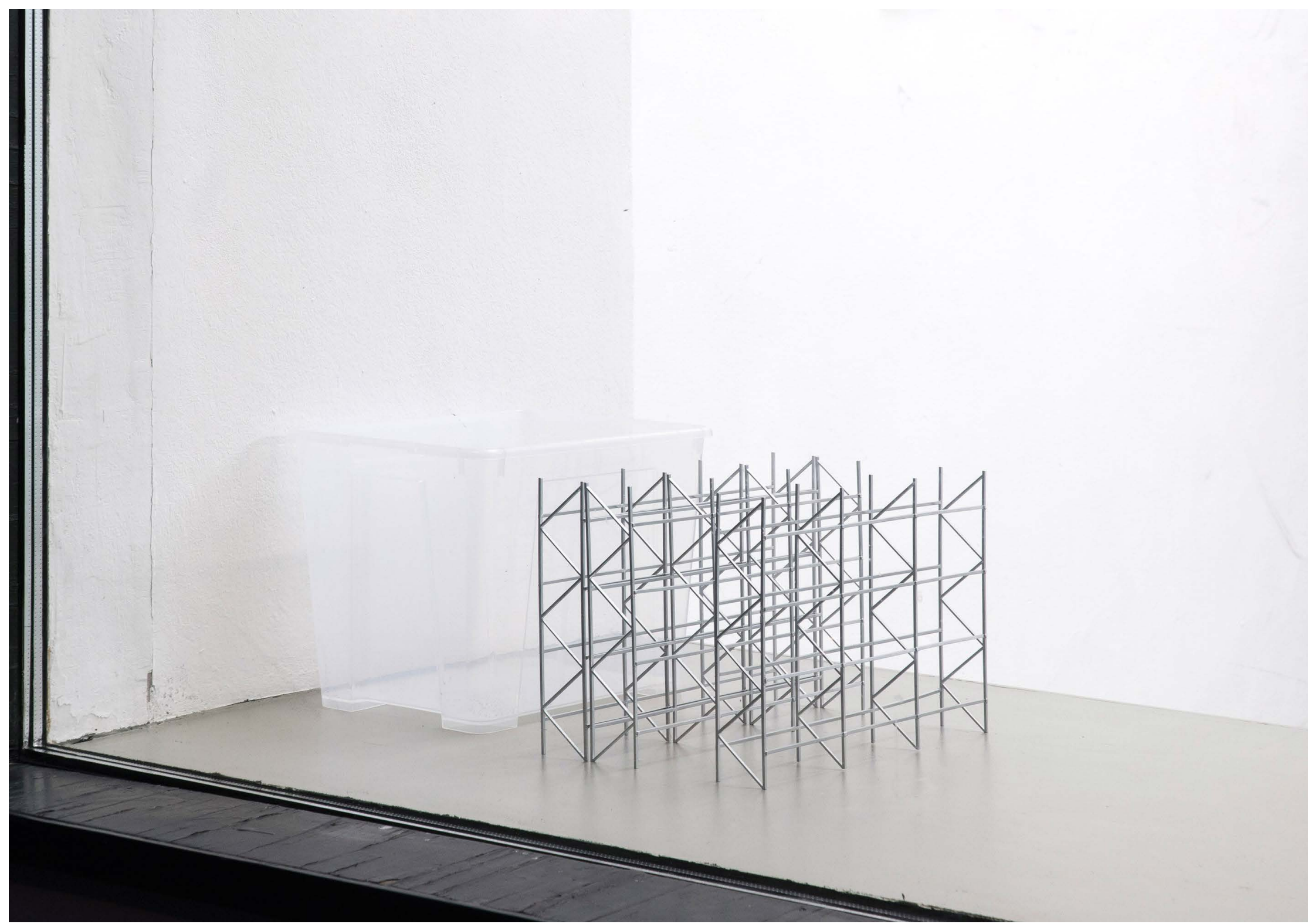
Wystawa reorganizuje sposób funkcjonowania galerii. Wymusza wydłużenie drogi. Gość musi przejść przez kuchnię (i jednocześnie magazyn) oraz biuro galerii. Poza choreografią, elementy składowe to: modele magazynów wysokiego składowania; ręcznie wykonane z aluminium puszki; list do sieci supermarketów z pytaniem o możliwość otwarcia punktu odbioru zakupów (Abholbox) wewnątrz galerii; lampa sygnalizująca czas otwarcia.

Pełna dokumentacja i tekst:
<http://significanttother.art/project/abholbox>

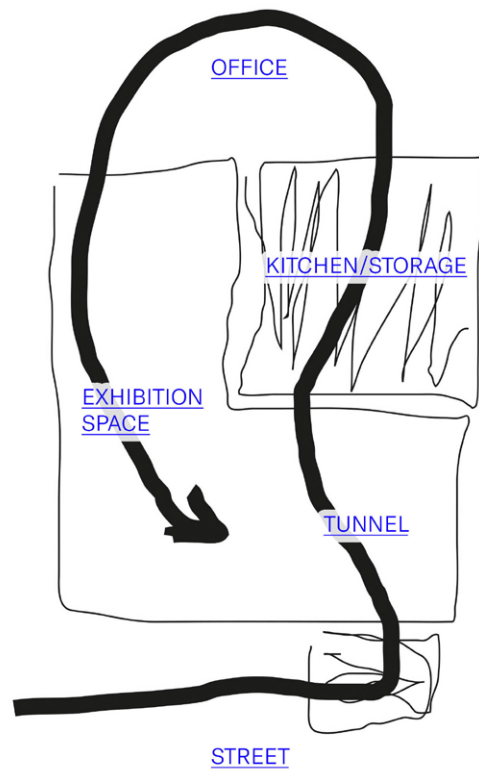

Inland Empire

2019

wystawa, ekran LED, NightShift app, 4 fotografie, obiekt ze stali nierdzewnej

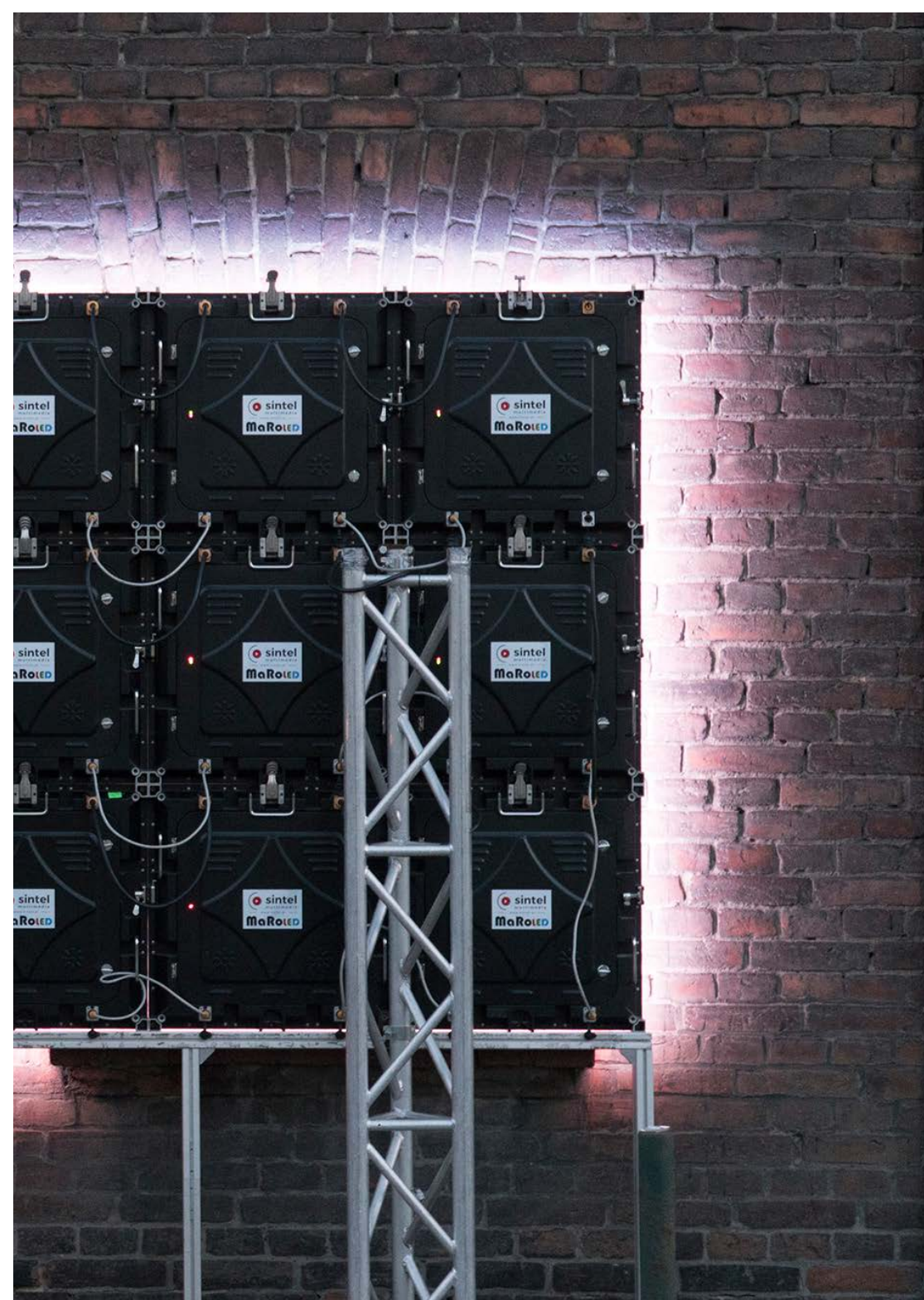
„Inland Empire” jest scenografią osobistego filmu. Centralnym punktem wystawy jest ekran LED wyświetlający (jak nachalna reklama) obraz w kierunku okien galerii. Ekran zsynchronizowany jest z porą dnia. Kolory na obrazie ocieplają się razem z zachodzącym słońcem. Ośią wystawy jest relacja pomiędzy życiem codziennym, a miejscem pracy. Punktem wiążącym jest lokalizacja galerii – robotnicze osiedle Księża Młyn w Łodzi. Dziś często wykorzystywane, jako tło realizacji filmów historycznych. Przed wejściami do poszczególnych budynków zachowane zostały tablice, na których zarządca wywieszał spis mieszkańców/robotników i mógł kontrolować tych, którzy nie stawili się do pracy. Ten sam element został powielony we wnętrzu.

Tekst:

<http://jandomicz.com/inlandempire/index.html>

Dokumentacja wideo:

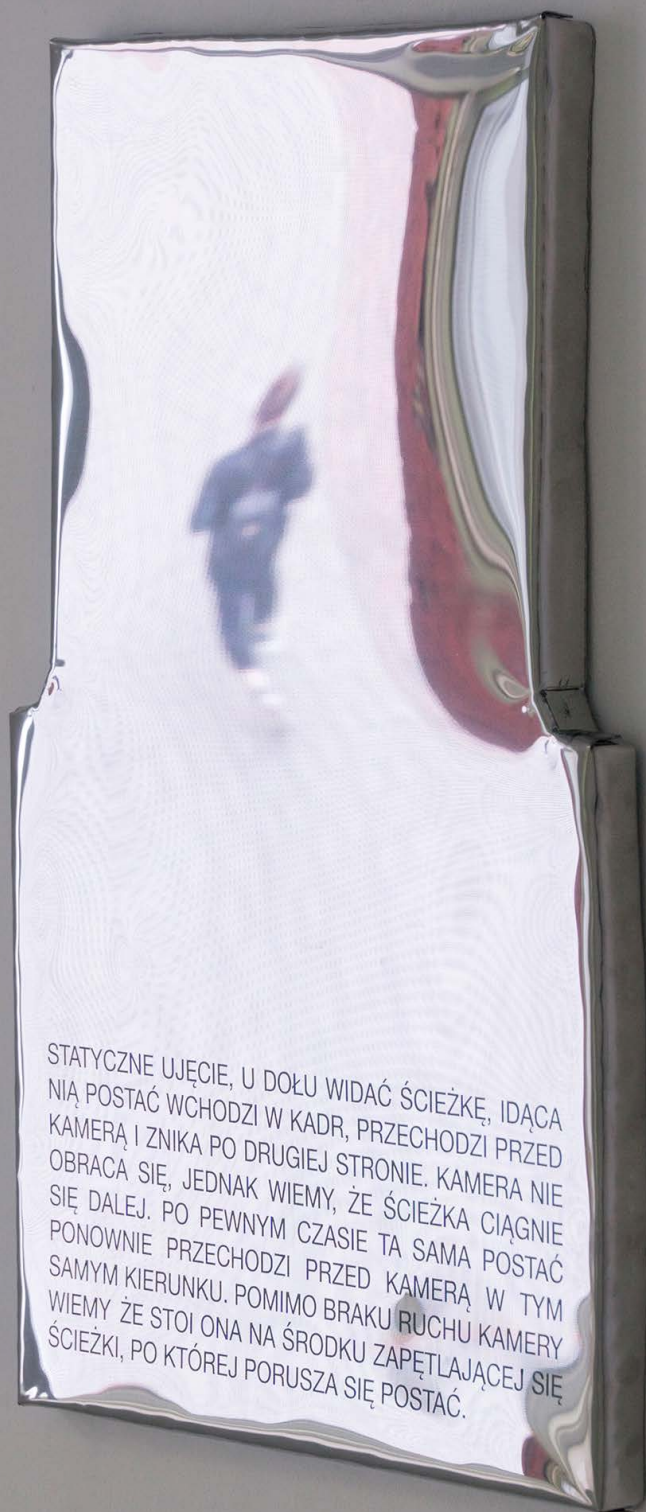
<https://vimeo.com/344816137>

STATYCZNE UJĘCIE, U DOŁU WIDAĆ ŚCIEŻKĘ, IDĄCĄ
NIĄ POSTAĆ WCHODZI W KADR, PRZECHODZI PRZED
KAMERĄ I ZNIKA PO DRUGIEJ STRONIE. KAMERA NIE
OBRACA SIĘ, JEDNAK WIEMY, ŻE ŚCIEŻKA CIĄGNIĘ
SIĘ DALEJ. PO PEWNYM CZASIE TA SAMA POSTAĆ
PONOWNIE PRZECHODZI PRZED KAMERĄ W TYM
SAMYM KIERUNKU. POMIMO BRAKU RUCHU KAMERY
WIEMY ŻE STOI ONA NA ŚRODKU ZAPĘTLAJĄCEJ SIĘ
ŚCIEŻKI, PO KTÓREJ PORUSZA SIĘ POSTAĆ.

Wideo oparte jest na dwóch typach ujęć. Na pierwszych kobieta wychodzi codziennie rano z mieszkania (do pracy?). Kamera śledzi ją na przestrzeni roku. Pojawia się jej cień, fragment ciała i znika za rogiem budynku. Drugi typ ujęć przedstawia animowany model idących nożyczek (które nie tną taśmy filmowej). Ta dwójka bohaterów użyta jest jako rodzaj wizualizacji „przestrzeni pozakadrowej”. Pojęcie to zaproponował reżyser Grzegorz Królikiewicz. Tłumacząc je podał przykład dający widzowi wyobrażenie o przestrzeni dookoła kamery:

„Statyczne ujęcie, u dołu widać ścieżkę, idąca nią postać wchodzi w kadr, przechodzi przed kamerą i znika po drugiej stronie. Kamera nie obraca się, jednak wiemy, że ścieżka ciągnie się dalej. Po pewnym czasie ta sama postać ponownie przechodzi przed kamerą w tym samym kierunku. Pomimo braku ruchu kamery wiemy, że stoi ona na środku zapętlającej się ścieżki, po której porusza się postać.”

<https://vimeo.com/349676179>

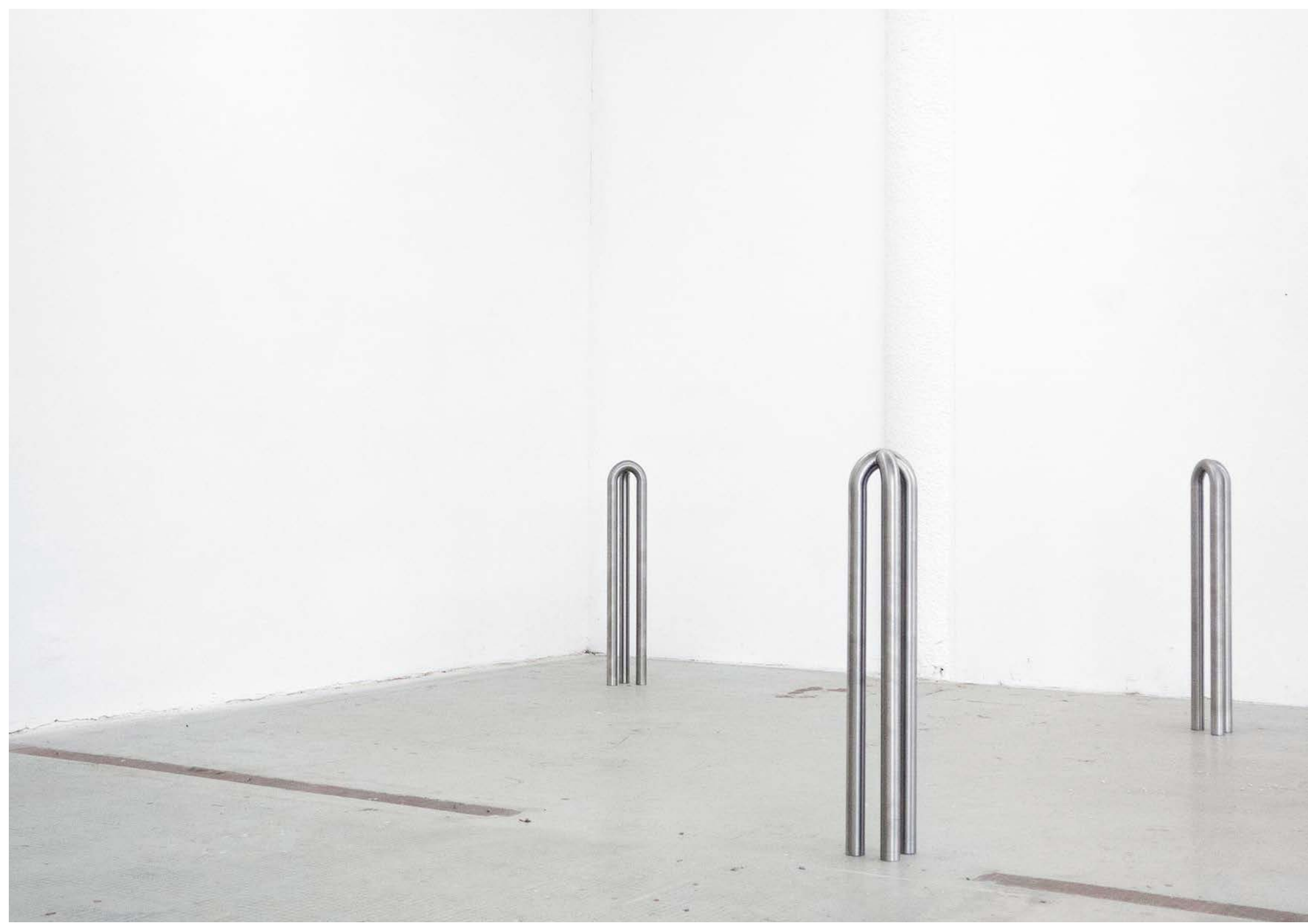

Pool entrance
2019
3 obiekty, stal nierdzewna

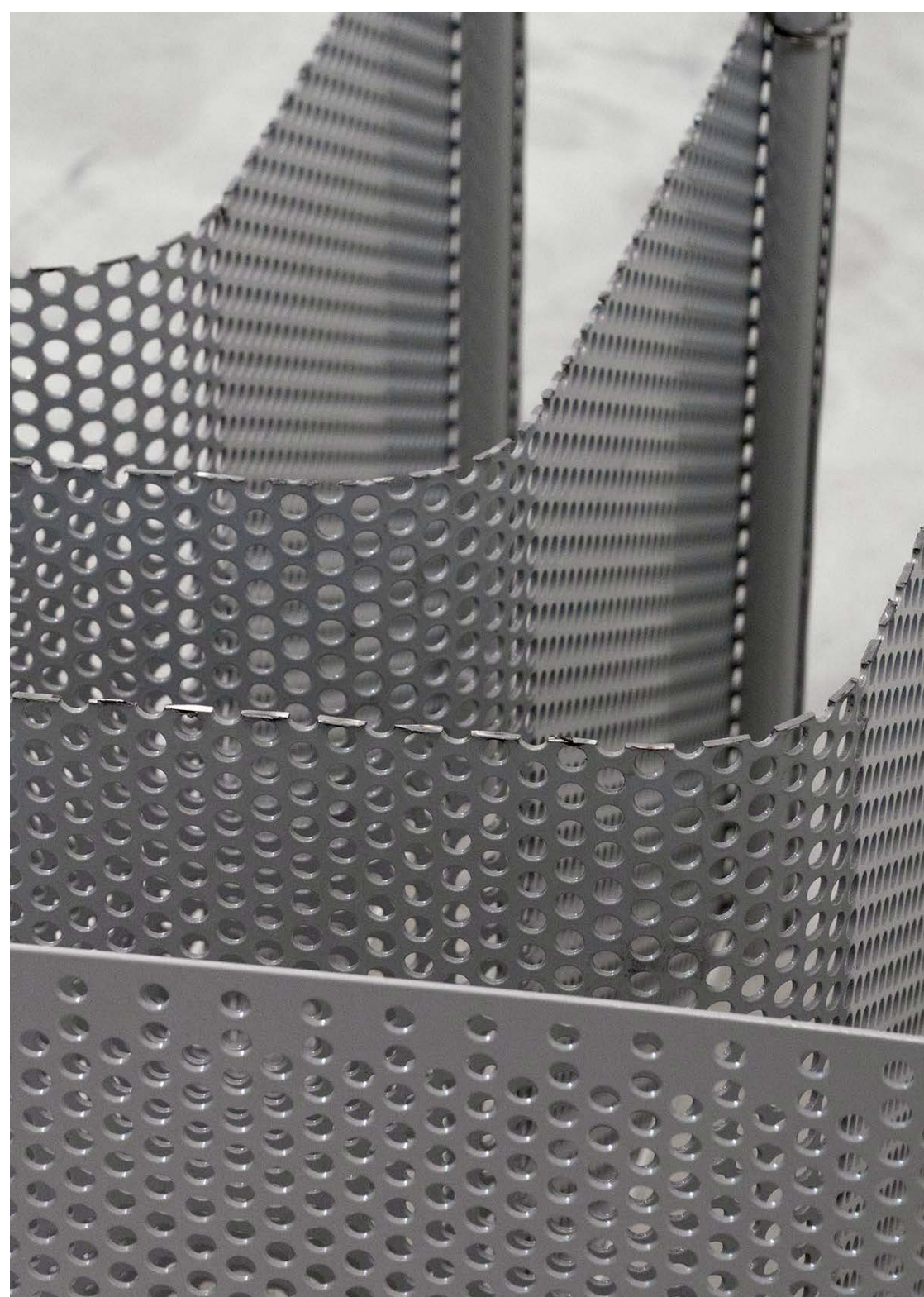
Grupa obiektów ze stali nierdzewnej ustawionych w równych odstępach. Wszystkie są kopiami konkretnych mebli miejskich o nieokreślonym przeznaczeniu.

Priority seat
2019
obiekt, stal, farba, uszczelka

Punktem początkowym pracy jest naklejka z wagonu metra. Dostępne są jej dwie wersje. Na pierwszej uproszczone ikony przedstawiają starszą kobietę, osobę z niepełnosprawnością, ojca z dzieckiem, kobietę w ciąży. Na drugiej widać kobietę w ciąży, kobietę z dzieckiem, osobę z niepełnosprawnością, starszego mężczyznę.

Roomplan HW
2019
instalacja w przestrzeni, rysunek, fotografie

Instalacja przestrzenna dla Haus Wittgenstein w Wiedniu.

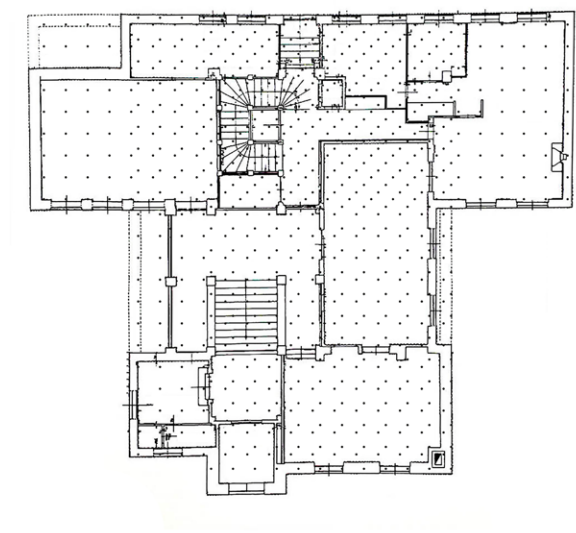
„Mieszkańcy nauczyli się komunikować za pomocą długości i wysokości ścian. Używanie dywanów, oprawionych obrazów i zdobionych żyrandoli było surowo zabronione. Każdy pokój miał być dostosowany do indywidualnego mieszkańca dzięki jego proporcjom i materiałom.”

Roomplan HW to połączenie trzech nałożonych na siebie prostopadłościanów. Praca weryfikuje przekonanie, że za pomocą wyłącznie proporcji można stworzyć osobistą przestrzeń i pozbawić ją dekoracji. Parter podzielony jest na trzy strefy. Każda z nich jest wypełniona innym wzorem. Wzory są wykonane z elementów ze stali nierdzewnej, które można znaleźć w przestrzeniach publicznych - stacjach kolejowych, przystankach tramwajowych. Są one używane, jako dotykowa informacja o określonej granicy (np. krawędzi peronu).

River dam
2019
seria obiektów, stal, lakier, kamień, PCV, woda, pompa

Właściwy opis pracy wlany został do pojemników na ulotki (ew. notki prasowe).

Stand, Parrot stand, Procity stand
2018-15
seria obiektów ze stali nierdzewnej

Rzeźby-kopie mebli znalezionych w przestrzeni publicznej. Zależnie od kontekstu, gdzie zostaną umieszczone, mogą być odebrane jako stojak na rower, krótka poręcz lub siedzisko.
[Na fotografii jedna z prac z serii.]

Construction

2018

video HD, 08:55, z dźwiękiem

„W momencie projektowania budynek jest kłamstwem. Kiedy kreślarz rysuje linie przedstawiające wymiary pomieszczenia, stoi tu inny budynek.”

Construction opisuje rozwój filmu i przestrzeni architektonicznej demaskując ich formę, potencjał i przeznaczenie. Narracją może być ułożenie kolejnych scen w filmie, ale również przestrzenne uporządkowanie pomieszczeń w budynku.

Nienazwany budynek w filmie to Urząd Wojewódzki w Opolu. Powstanie modernistycznego budynku w latach 30. XX w. wymagało wyburzenia Zamku Piastowskiego, z którego zachowano jedynie wieżę.

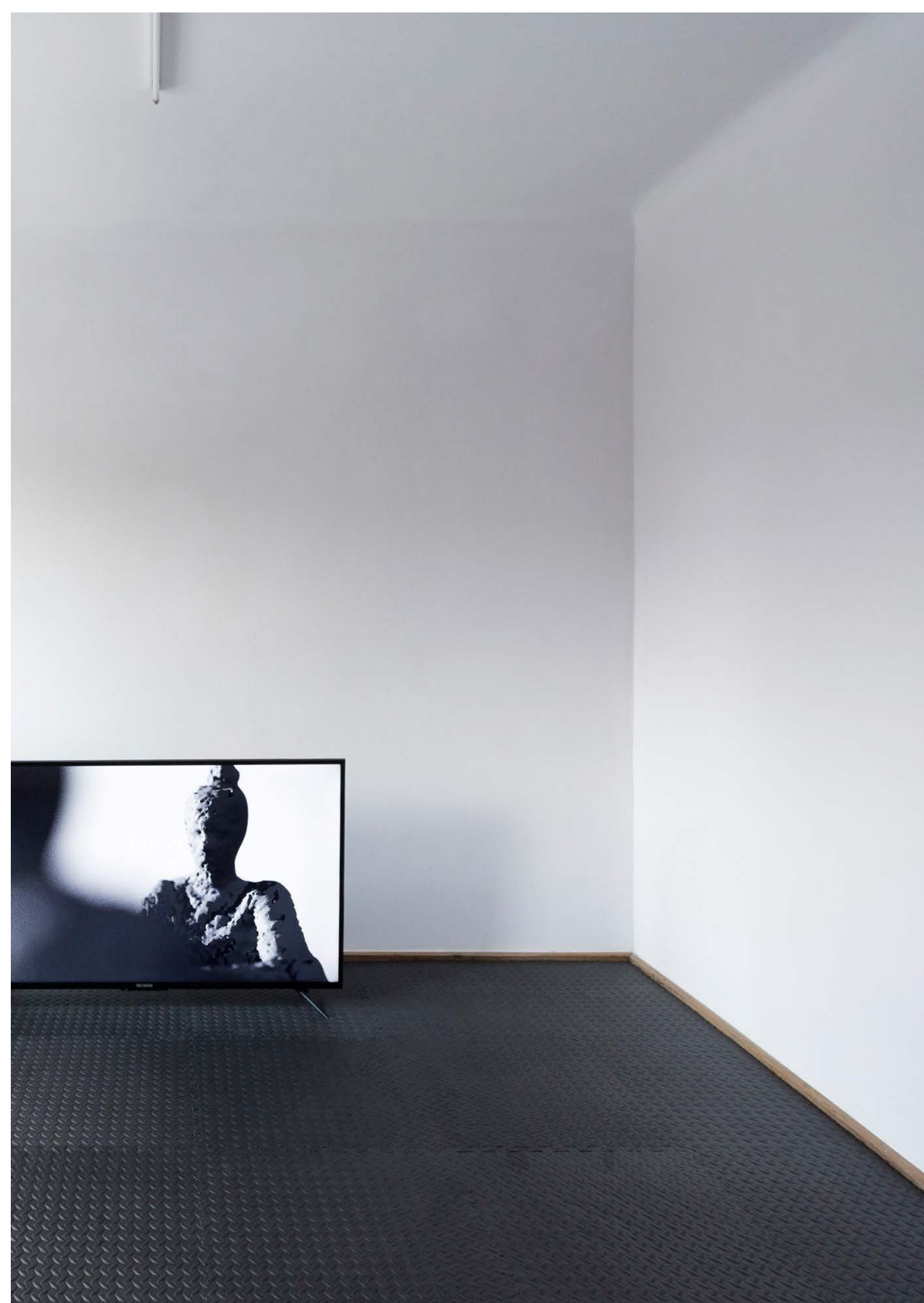
<https://vimeo.com/258522617>

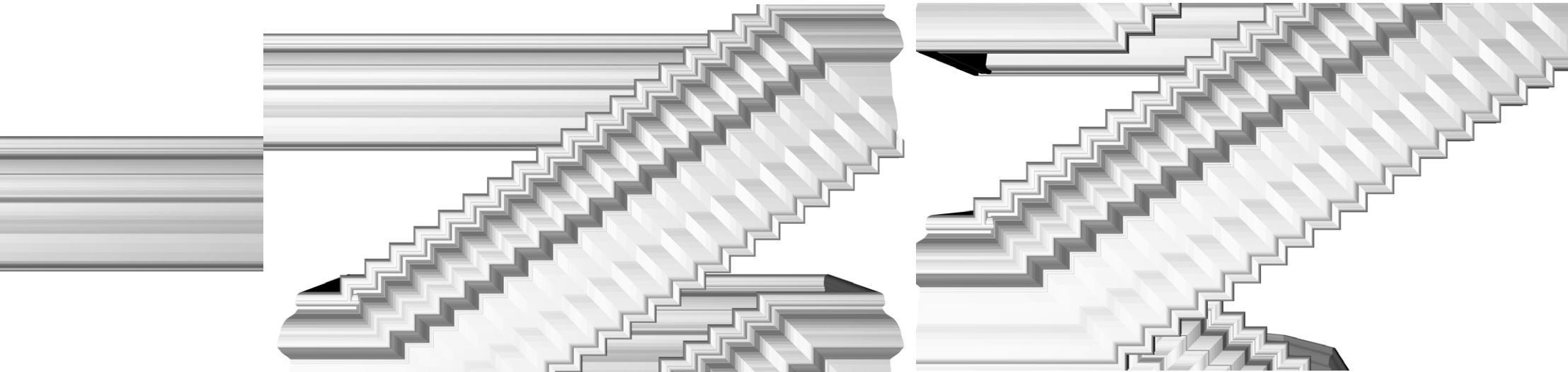
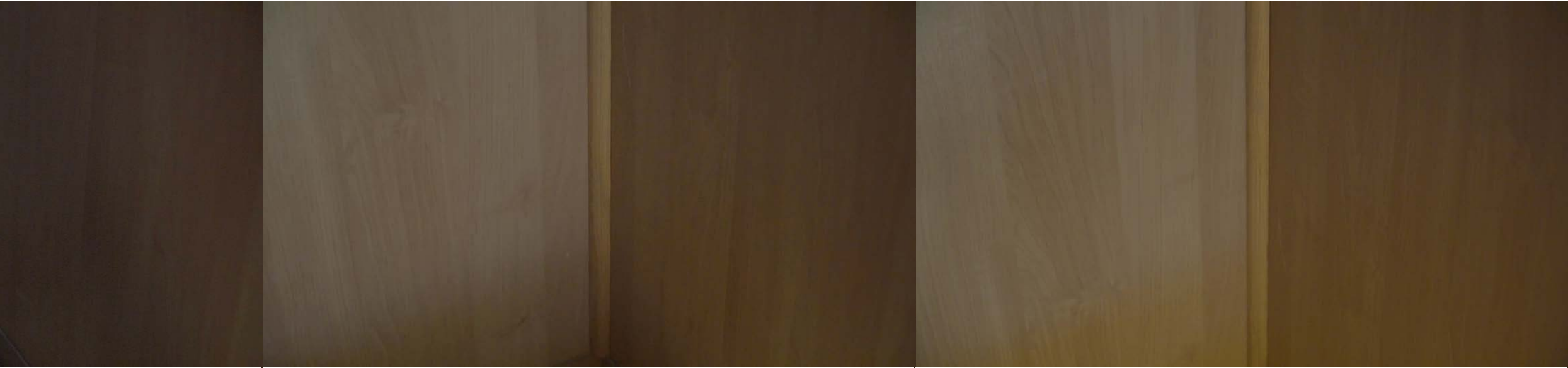
<https://vimeo.com/276253834>

(Wersja z polskimi napisami. Hasło: domicz)

Dodatkowe informacje:

http://jandomicz.com/Construction_readerPL.pdf

BnB
2017
wystawa, obiekt ze stali i aluminium, żarówka, kabel

Galeria Realny Obszar Działań mieści się na rodzinnych ogrodach działkowych.
Obiekt na dachu galerii nawiązuje do charakterystycznego kształtu „latarni” na warszawskim Starym Mieście. Latarnie te wyglądają, jak dodatkowe piętro lub wieża kamienicy, jednak w rzeczywistości ich funkcją jest wpuszczanie światła na zabudowane ze wszystkich stron klatki schodowe.
Ażurowy obiekt po wystawie ma spełniać rolę gołębnika lub drewnutni.

Self-Made-Copy-Can
2016
obiekt, stal nierdzewna, aluminium

Siedem ręcznie wykonanych z aluminium puszek 330ml.

Lamps on a lamp shop

2016 - 2015

interwencja w przestrzeni, fotografia, lampa, karton

Tymczasowa sytuacja stworzona wokół sklepu na drodze wyjazdowej z miasta.

Lampy z wnętrza sklepu zostały ustawione na dachu. Sklep jest pusty. Sprzedawca wyszedł. "Lamps on a lamp shop" to sposób transformacji dobra konsumpcyjnego (lamp) w reklamę ich samych.

Jedna z lamp oraz jej opakowanie zostały pokazane w przestrzeni wystawienniczej (MMK Frankfurt). Fotografia przedstawiająca sytuację została użyta, jako ulotka reklamowa. Połowa ulotek jest nadal używana w sklepie, pozostała część znajduje się w muzeum.

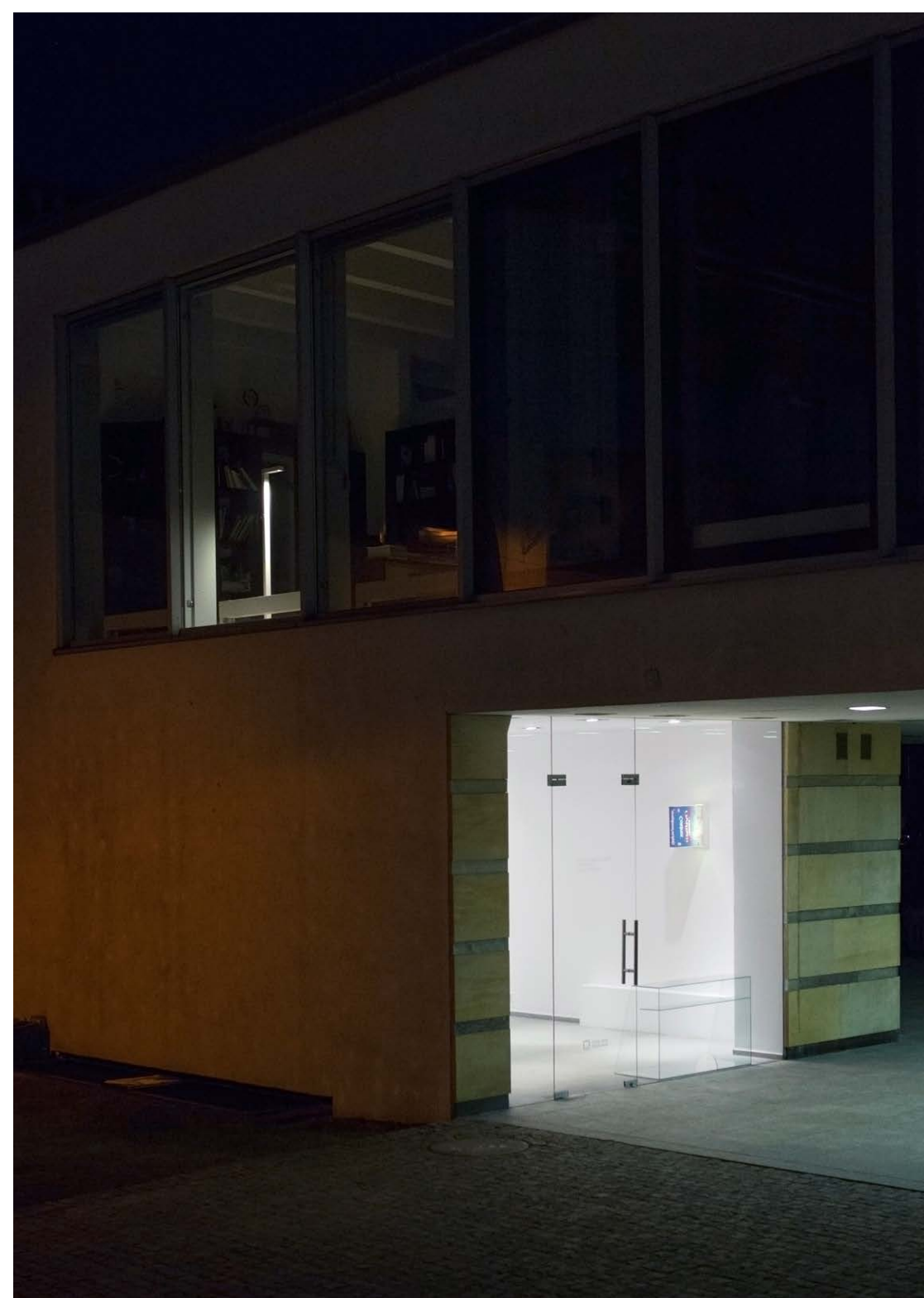

Display displacement
2016
wystawa, lampa, szkło, PCV

Dwie prace przetłumaczone na przestrzeń Galerii Sztuki Współczesnej i biura umiejscowionego na piętrze powyżej.
W galerii na parterze znajdują się obiekty (puste szafki sklepowe i reklamowy lightbox) przeniesione z zamkniętej apteki mieszczącej się przy tej samej ulicy. Galeria jest zamknięta podczas wystawy.
Lampa w biurze na pierwszym piętrze nie jest dostępna dla zwiedzających.

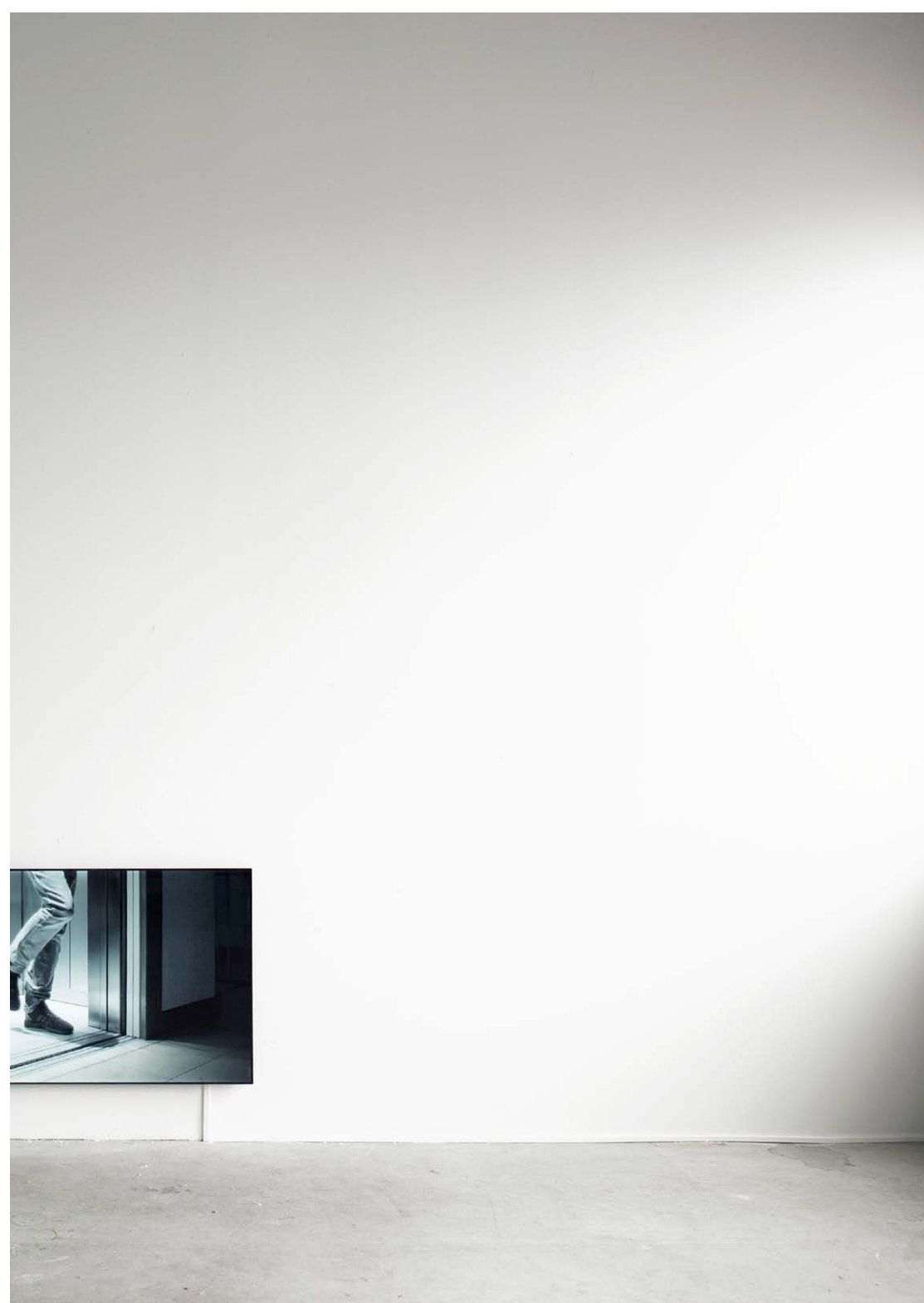
Wystawa widziana z zewnątrz jest formą prezentacji pracy "Lamps on a lamp shop".

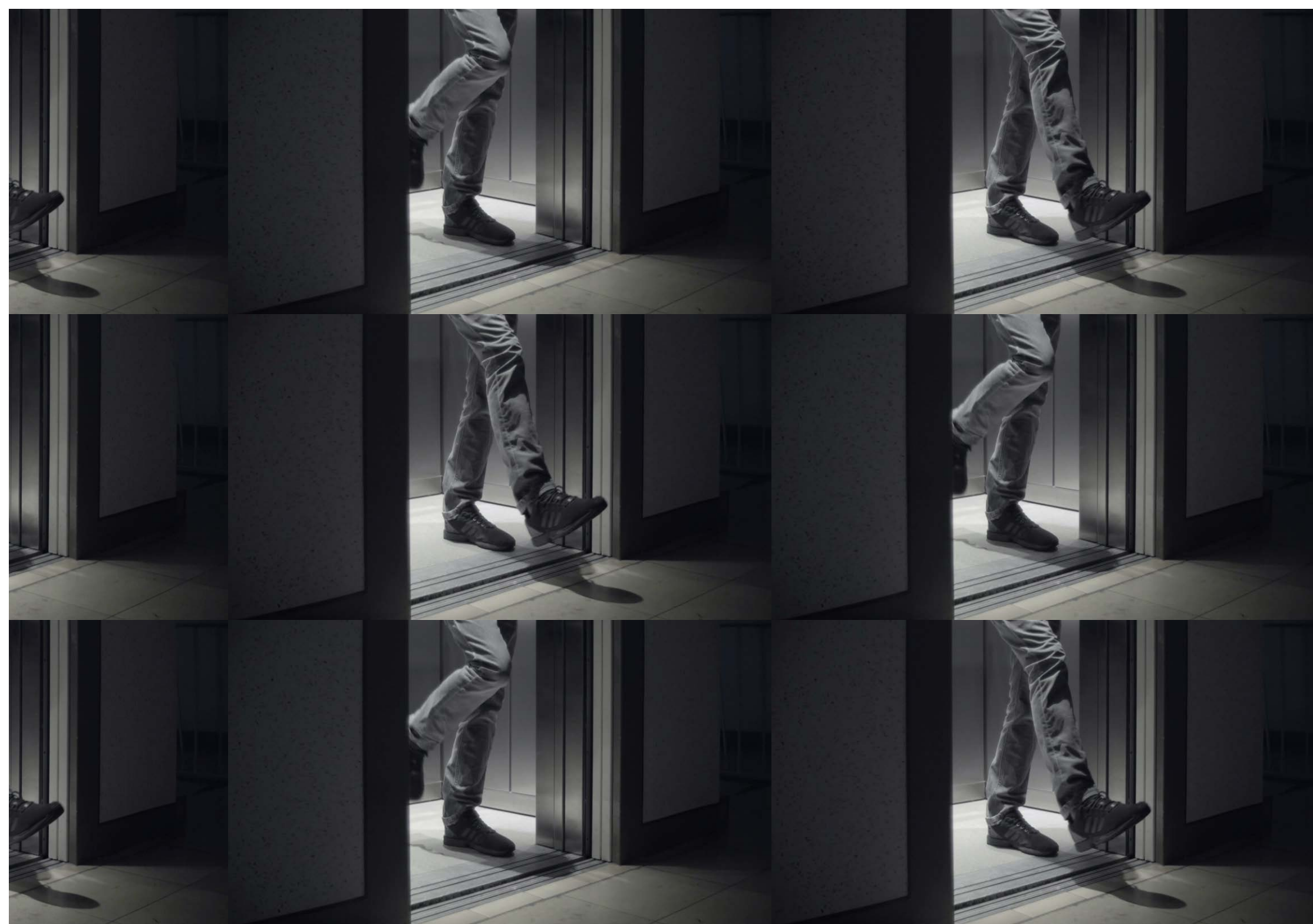

Elevator and a kid
2015
video HD, 10:17, z dźwiękiem

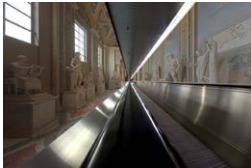
Winda w budynku mieszkalnym. Nastolatek porusza miarowo nogą w przód i tył. Jednocześnie wyzwala dźwięk czujnika ruchu i zatrzymuje windę.

<https://vimeo.com/120948477>

quasi-kuratorski projekt w ramach, którego Jan Domicz zaprasza artystów, kuratorów i architektów przy tworzeniu wspólnych wystaw oraz innych tymczasowych konstrukcji

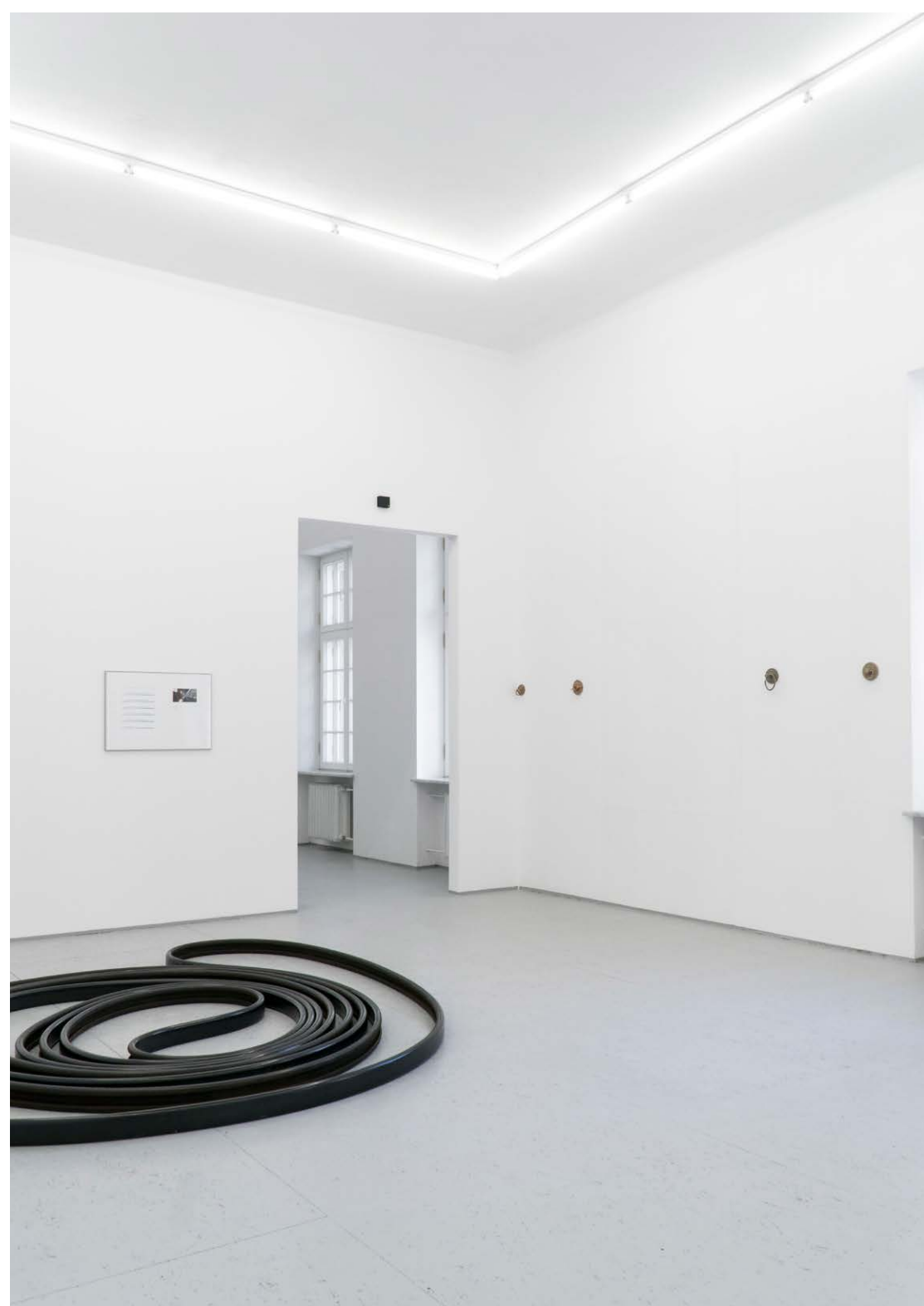
Propozycje wystaw
2020
artyści: Jan Domicz, Zbigniew Gostomski, Daniel Koniusz, Mark Leckey, Maria Loboda,
Agnieszka Mastalerz, Christoph Meier, Tomasz Mróz; kuratorzy: Jan Domicz, Piotr Drewko

Zbiór niezrealizowanych wystaw – na wpół gotowych pomysłów i przyszłych ruin. Propozycji, które najlepiej wyglądają na papierze, projektów wyrzuconych do kosza, schowanych w szufladach lub czekających, żeby wylądować we właściwym kontekście. Ponieważ liczba odwołanych lub przełożonych z powodu pandemii wystaw osiągnęła nieskończoność, jesteśmy emancypowani z przyszłości. „Planować” oznacza „budować”. Tutaj sztuka rozumiana jest, jako narzędzie kompresji i tworzenia coraz bardziej zwięzłych metafor.

„Nie ma nic bardziej złośliwego niż ogłoszenie co zamierzasz zrobić, a następnie zrobienie dokładnie tego.” - JD

Pełna dokumentacja:
www.galeriawschod.com/exhibitions/8aa24411-5e91-40d7-bbf7-d62f2e29a062
<https://contemporaryartdaily.com/2020/06/group-show-at-wschod/>

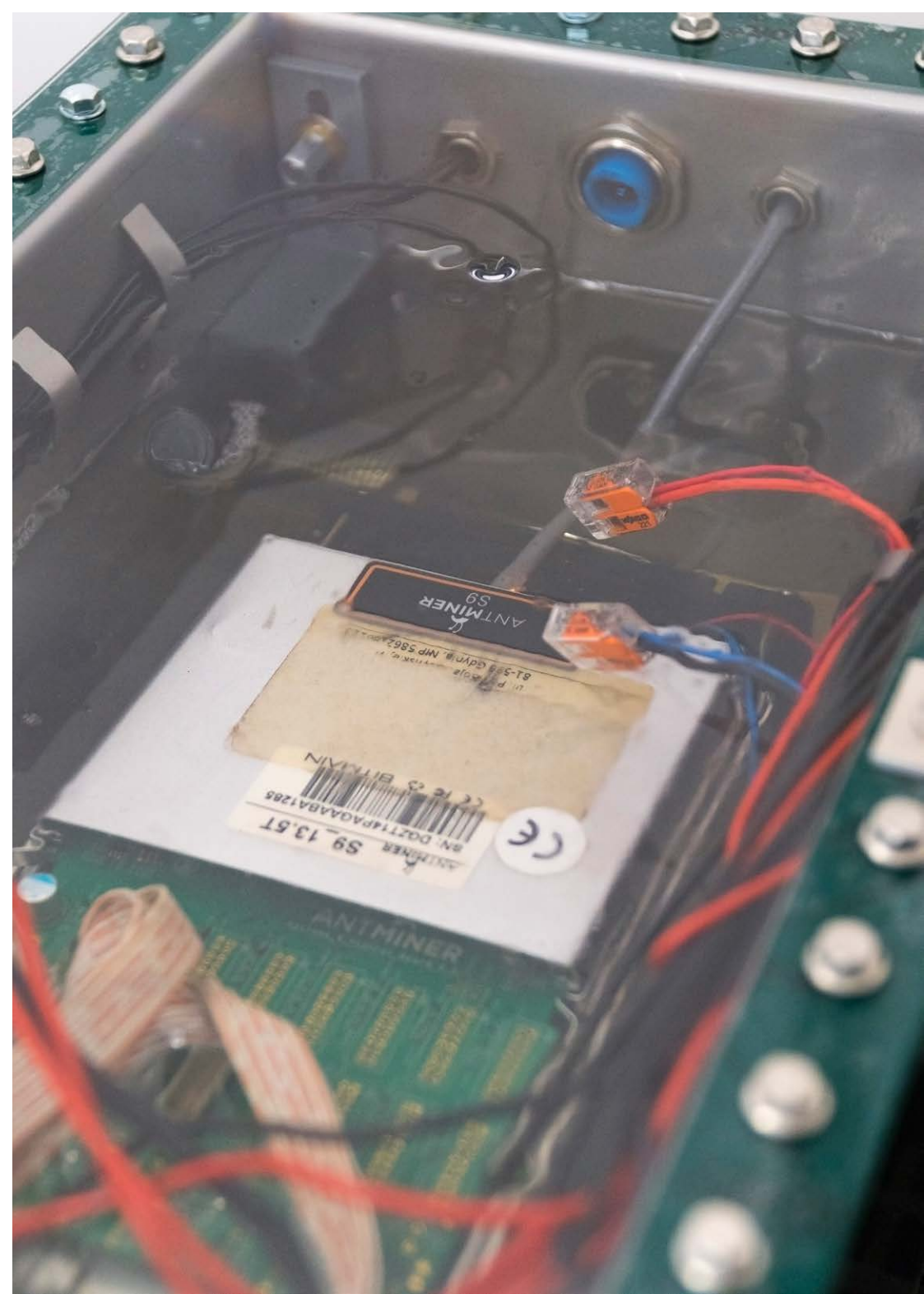
Thaw / Roztopy
2019
wystawa z pracami:
Rosa Aiello, grupa Centrala, Jan Domicz

Gianni Pettena zamroził jeden z typowych dla przedmieść Mieneapolis domów w bryle lodu. W 1971 roku budynek pokryty został drewnianą formą, do której wraz z obniżającą się temperaturą nalewano wody.

Wystawa rozpoczyna się w momencie, kiedy pierwotny kształt domu powinien zacząć wyłaniać się spod bloku roztopiającego się lodu. „Thaw / Roztopy” przedstawia trzy przeplatające się narracje narzucone gospodarstwu domowemu przez naturę i inne pozornie zewnętrzne siły. Szklarnia Jana Domicza w wejściu do galerii jest ogrzewana energią cieplną odzyskaną z komputera, który kopie krypto-waluty. Model architektoniczny grupy Centrala przedstawia dom pozbawiony oświetlenia elektrycznego, w którym system białych elementów pomaga poruszać się w nocy po budynku. Wideo Rosy Aiello wykorzystuje związek między językiem, a zmieniającymi się porami roku.

Pełna dokumentacja:
<https://artviewer.org/rosa-aiello-centrala-jan-domicz-at-wschod/>

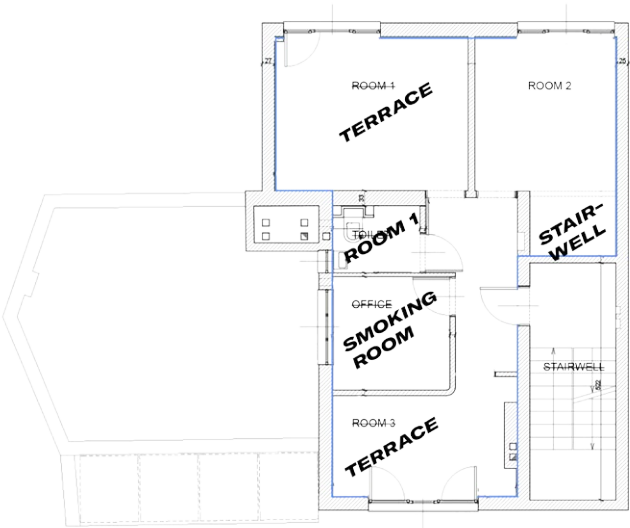

Program funkcjonalno-użytkowy dla Galerii Wschód
2017
artyści: Benedikte Bjerre, Jan Domicz, Max Eulitz, Yuki Kishino, Curtis McLean, Marcello Spada,
Jasmin Werner

Prawo budowlane stawia tekst ponad rysunek i model. Program funkcjonalno-użytkowy to strukturalnie określony dokument opisujący projekt i zakres robót budowlanych. Napisany przez Jana Domicza program jest podstawą przeprojektowania Galerii Wschód i jednocześnie scenariuszem do wystawy wybranych obiektów sztuki.

Biuro na tarasie. Taras przeniesiony do sali wystawowej. Klatka schodowa w pokoju. Palarnia w biurze. Pierwszy stały adres galerii sugeruje potrzebę ruchu.

Tekst:
<https://drive.google.com/file/d/0B80KRTQqd-etOUYzU0R2ejA3SjA/>

Program funkcjonalno-użytkowy
I. Strona tytułowa

Galeria Wschód
Warszawa ul. Jakubowska 16

1.1. Nazwa nadana przez Zamawiającego:

1.2. Adres obiektu budowlanego:

1.3. Nazwy i kody:

- grupa robót
CPV 45100000-9 - przygotowanie obiektu pod budowę
- CPV 45200000-9 - roboty budowlane w zakresie wznoszenia kompletnych obiektów budowlanych lub ich części
- CPV 45300000-0 - roboty instalacyjne w budynekach
- CPV 71200000-0 - usługi architektoniczne i podobne
- Kategoria robót
CPV 45110000-1 - roboty w zakresie burzenia i rozbiórki obiektów budowlanych
- CPV 45210000-2 - roboty budowlane w zakresie budoynków
- Kategoria robót
CPV 45210000-5 - roboty budowlane w zakresie obiektów budowlanych
- CPV 71220000-3 - usługi architektoniczne w zakresie rozbudowy obiektów budowlanych
- CPV 71223000-7 - usługi architektoniczne w zakresie rozbudowy obiektów budowlanych

Adres Zamawiającego

Osoba opracowująca program funkcjonalno-użytkowy
Galeria Wschód
Warszawa ul. Jakubowska 16
Jan Domicz

www.jandomicz.com
jandomicz@gmail.com